

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] tydeligt Omfang maattet lade Importbegrænsningen hvile.

Jeg gaar ud fra, at saavel det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er enige i, at de handelspolitiske Hensyn saaledes i betydeligt Omfang er blevet sat i Forgrunden fremfor de beskæftigelsesmæssige og de valutariske. Men naar dette, som jeg gaar ud fra, er Tilfældet, forekommer der mig heller ikke at være rimeligt Grundlag for at fremføre Kritik over, at de beskæftigelsesmæssige og valutariske Resultater ikke er større, end de er.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var stærkt inde paa Nationalbankens Diskonto- og Rentepolitik, og det ærede Medlem mente at have hørt — eller det er maaske det ærede Medlem, der har fundet paa det —, at der vilde komme Diskontoforhøjelse den 16. Marts Kl. 4. (*Christmas Møller*: Eftermiddag). Ja, jeg kunde have sagt Kl. 16, saa var det ærede Medlem Hr. Christmas Møller klar over, at det var om Eftermiddagen. Jeg skal hertil bemærke, at jeg ikke kender noget som helst til nogen som helst Aftale om en Forhøjelse af Diskontoen den 16. Marts Kl. 16 eller nogen anden Dato. Jeg vil opfatte de af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller her fremførte Udtalelser som politisk spøgefulde, thi jeg vil ikke tro, at det ærede Medlem skulde være ukendt med, paa hvilken Maade en Diskontoforhøjelse foregaar. Men jeg vil gerne sige, at jeg maa meget beklage denne idelige Diskussion om Diskontoforhøjelse og de gentagne Stille Forespørgsler om vore Pengeforhold. De kan kun virke skadeligt for vort Pengevæsen, skadeligt for vort Erhvervsliv, skadeligt for vore Interesser baade herhjemme og i Udlandet, og det skal ingenlunde undre mig, om Børsen i Dag reagerer over for de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremkom med i Gaar.

Selv om man af handelspolitiske Grunde for at støtte Eksporten har maattet administrere Valutaloven med vidtgaende Hensyn til Importen og ikke for fuld Kraft har kunnet sætte ind i valutariske Øjemed, har Valutaordningen dog været og er stadig et afgørende vigtigt Led i Værnet for vor Valuta.

Jeg konstaterede med Glæde, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som ogsaa af ham tidligere tilkendegivet, stadig staar paa det Standpunkt, at Kronen ikke maa forringes, medens det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen vel nødig vil have

en svingende Krone, men dog ikke har noget imod at slække Kronen med en 10 Øre i Forhold til Sterling.

Det er Regeringens Opfattelse, og heri er den i Overensstemmelse med Nationalbankens Direktion, at en Sænkning af Kronens Kurs vilde være afgjort uheldig og derfor maa anses for at være udelukket.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller strejfede den fremsatte Forespørgsel angaaende Nationalbankens Salg af Obligationer og hele Rentespørgsmaalet. Jeg tror, at det vil være rigtigt ikke paa Forhaand at tage Duften af de Forhandlinger, der skal føres i Anledning af den fremsatte Forespørgsel. Jeg skal derfor ved nærværende Lejlighed ikke gaa nærmere ind paa Spørgsmaalet.

Det er med Glæde, jeg hørte det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremsætte venlige Ord om Valutakontorets Ledelse. Det er saa sjældent, der siges noget pænt om Valutakontoret, at det baade for Kontoret og for mig som Handelsminister virker som sød Musik at høre disse Toner. (*Christmas Møller*: Jeg har altid sagt det om Kontoret). Ja, men det er ikke altid, at de Kredse, som staar bag ved det ærede Medlem, siger det samme. Det er efterhaanden blevet en Skik i Tide og Utide, med Rette og Urette at skyde paa Valutakontoret. Selvfølgelig er der mange Ting, der kunde gøres anderledes i en saa stor og vanskelig Administration, og dette erkendes fuldt ud fra Ledelsens Side; Fremsettelse af saglig Kritik er kun godt, idet saadan Kritik kan give Anledning til, at Fejlen rettes og forbedrede Fremgangsmaader indføres. Men det er ikke rigtigt, naar der, som det i betydeligt Omfang sker, blot af Uvilje over for Valutaordningen udslynges Kritik og i stort typografisk Udstyr fremsættes Angreb paa det løseste Grundlag eller uden ethvert Grundlag, og at dette sker, er en Kendsgerning.

Jeg skal eksempelvis nævne et Angreb, der for kort Tid siden med fed Overskrift blev fremsat i et af Hovedstadsbladene, der som en ny Post paa Valutaordningens Synderegister oplyste for Folket, at Ordningen havde hindret en stor Leverance af Jernbanevogne til et fremmed Land. Jeg undersøgte Sagen og talte med Lederen af den Industrivirksomhed, der var interesseret i den paagældende Forretning, og det viste sig, at Angrebet var Opspind fra Ende til anden uden Antydning af Berettigelse eller Undskyldning. Efter nogen Tids Forløb fremkom der i passende Ubemærkethed et Par flove Bemærkninger til Undskyldning